

Μήνυμα επι τη ενάρξει της Μεγάλης Τεσσαρακοστής (Γέροντας Αλέξιος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Ξενοφώντος)

/ [Πεμπουσία](#)

Αγαπητοί,

Η αγία μας Εκκλησία μάς προσκαλεί να εισέλθουμε στην κατανυκτική περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, στο ιερό στάδιο της νηστείας, που στοχεύει στην ετοιμασία των ψυχών μας προς υποδοχή των σεπτών Παθών του Νυμφίου Χριστού και συνάντηση του Αναστάντος Σωτήρος Χριστού.

Στην σκέψη μου έρχεται ο αββάς Ποιμήν, ένας μεγάλος ασκητής της Εκκλησίας μας που εβίωνε συχνά το μυστήριο του Σταυρού. Κάποτε ένας υποτακτικός του τον είδε να προσηλώνει το βλέμμα του στον ορίζοντα, να αλλοιώνεται το ασκητικό πρόσωπό του και να τρέχουν από τα μάτια του άφθονα δάκρυα, ειρηνικά και γαλήνια. Όταν συνήλθε από την ιερή κατάστασή Του, τον ερώτησε ο υποτακτικός Του, «Πού ήσουν, άγιε Γεροντα;» και με βαθειά κατάνυξη απάντησε ο όσιος Ποιμήν: «Ενώπιον του Εσταυρωμένου, πλησίον της Θεοτόκου και του ηγαπημένου του Κυρίου μαθητού Ιωάννου».

Πόσο μυστικά και ιεροπρεπώς εβίωναν οι άγιοι Πατέρες το Μυστήριο του Σταυρού, της αγάπης του Θεού για την απολύτρωση του ανθρωπίνου γένους και όλης της κτίσεως!

Πόσο αναγκαίο είναι για όλους μας, αδελφοί μου, να ζούμε εσωτερικά, μέσα στο υπερώο της ψυχής μας, τον πλούτο της χρηστότητας του Κυρίου, την άπειρή Του αγάπη για τα αμαρτωλά Του παιδιά, που Τον οδήγησε στη σάρκωση, στην άκρα ταπείνωση, στον Σταυρό και στον θάνατο, για να ανακαλέσει από την φθορά και τον θάνατο το γένος μας και να μας χαρίσει την αιώνια ζωή, που απωλέσαμε με την παρακοή των πρωτοπλάστων.

Γι αυτό, και όλα τα ιερά και άγια που μας χαρίζει ο ελεήμων Κύριος με τα γεγονότα της πίστεώς μας, τις αγιαστικές ακολουθίες και τα Μυστήρια των ημερών που μας έρχονται, κατευθύνουν τις προσευχές μας σαν θυμίαμα εύοσμο να ανεβούν στον Ουρανό, ενώπιον του Θεού, αλλά και αποβλέπουν στην μυστική ένωσή μας με το Ζωοδότου Θεού και μεταξύ μας, ως σώμα Χριστού που αποτελούμε οι πιστοί.

Μας προτρέπουν οι ημέρες αυτές περισσότερο να αγαπήσουμε Αυτόν που πρώτος μας αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του λύτρο, για να μας εξαγοράσει από την αιχμαλωσία του διαβόλου και της αμαρτίας.

Μελετώντας την ζωή και τα τίμια Πάθη του Χριστού μας, ανακαλύπτουμε την ανερμήνευτη προς τον άνθρωπο μακροθυμία και αγάπη Του. Γνωρίζοντας το

κάλλος του Σωτήρος Χριστού και τον πλούτο των αρετών Του, ανάβει ο θείος πόθος μας προς Αυτόν και τότε είμαστε έτοιμοι για οποιαδήποτε θυσία χάριν της υπέρτατης θυσίας που Αυτός πρώτος υπέστη, με αγάπη ανιδιοτελή και ταπείνωσι απaráμιλλη.

Όταν φθάνουμε στην πνευματική ωριμότητα και μελετούμε και συλλογιζώμαστε τα του Χριστού διδάγματα και Παθήματα σε κάθε περίπτωση, τότε γινόμαστε πιο ταπεινοί, γνωρίζουμε καλύτερα τις ανθρωπινές μας αδυναμίες, αγαπούμε με περισσότερη ειλικρίνεια και τους συνανθρώπους μας, βλέποντας μάλιστα το πλούσιο έλεος και την μακροθυμία του Θεού παρακινούμεθα σε μετάνοια και συγχώρησι. Έτσι, ο Χριστός γίνεται το πρότυπο της ζωής μας και γεννώνται μέσα στις ψυχές μας και οι καρποί της μετανοίας, που είναι τα δώρα του Αγίου Πνεύματος.

Και πράους μας αναδεικνύει η προσέγγισι στον Χριστό και περισσότερο δίκαιους και ταπεινούς, φιλόανθρωπους και αγνούς, τίμιους εργάτας της ειρήνης και της αγάπης. Τοιουτοτρόπως κλείνουμε μέσα μας τον Χριστό και τις αρετές Του, και φθάνουμε στο σημείο της εσωτερικής μεταμορφώσεως και μεταλλαγής και γινόμεθα ισχυροί, ώστε όχι μόνο να δεχόμαστε τα ευχάριστα αλλά να χαιρώμαστε και με τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς, γιατί ο Χριστός μας προστατεύει από τα πονηρά συναντήματα και τις παγίδες του εχθρού.

Όταν ο Χριστός γίνει ένοικος μέσα μας, με την χάρι των Μυστηρίων, την μελέτη των παθημάτων Του, τον ταπεινό της καρδιάς μας λογισμό, πληρούμεθα με ειρήνη, αγάπη και πραότητα. Αυτά είναι ο ίδιος ο Χριστός όπως οι Γραφές μαρτυρούν: «Χριστός εστί η ειρήνη ημών...» διακηρύττει ο θείος Παύλος, και «Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ», μας διδάσκει ο μαθητής της αγάπης, και ακόμη «Μάθετε απ εμού ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδιά», λέγει ο Κύριος.

Ας καθηλώσουμε όχι μόνο το βλέμμα μας αλλά και την καρδιά μας στην αιώνια αγάπη Του, ας κατανοήσουμε «τον λόγο του Σταυρού» ότι για μάς τους πιστούς είναι σωτηρία και ανεξάντλητη πηγή χάριτος λυτρωτικής και αγίας, που μας τρέφει διαρκώς και καταξιώνει την ύπαρξί μας.

Ας Τον ικετεύσουμε, όπως μάς διδάσκουν και οι θείοι υμνογράφοι της Εκκλησίας μας, με την εγνωσμένη ευσπλαγχνία Του να μας συναναστήσει, ως αγαθός και φιλόανθρωπος που είναι, από τις πολλές μας αμαρτίες, και να γίνει κατάστασι ζωής η καινή αναστημένη πορεία μας, για να ευφραινώμεθα αιωνίως μετά της Αγίας Τριάδος και πάντων των Αγίων.

Καλή Τεσσαρακοστή!